

Sygn. akt IV RC 201 /17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Wieliczce IV Wydział Rodzinny i Nieletnich

Przewodniczący: SSR Paweł Styra

Protokolant: sekr. sądowy Rita Kasprzyk

po rozpoznaniu w dniu 22.11.2017 w Wieliczce

na rozprawie

sprawy z powództwa R. K.

przeciwko mał. pozwanemu A. K. (1) reprezentowanemu przez matkę A. K. (2)

o obniżenie alimentów

I. zasądza od pozwanego R. K. PESEL (...) tytułem alimentów na rzecz jego małoletniego syna A. K. (1) kwotę po 800 zł (osiemset złotych) miesięcznie, która płatna będzie z góry do rąk matki małoletniego A. K. (2) do dnia 10-go każdego kolejnego miesiąca, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie którejkolwiek raty, począwszy od 6 września 2017r., a to w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 25.09.2014r sygn.. XIC 178/14,

II. koszty procesu między stronami wzajemnie znosi,

III. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

IV. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygnatura akt IV Rc 201/17

UZASADNIENIE

wyroku z 22 listopada 2017r.

Powód R. K. wniósł o zmienne wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 25 września 2014r. XI C 178/14 w pkt III w zakresie ustalającym wysokość renty alimentacyjnej na rzecz syna A. K. (1), po przez obniżenie alimentów z kwoty 1200 zł miesięcznie do kwoty 400 zł miesięcznie. W uzasadnieniu powód wywiódł, że od momentu ustalenia alimentów przez Sąd Okręgowy w Krakowie doszło do istotnej zmiany stosunków, polegającej na pogorszeniu sytuacji materialnej powoda, który ponownie się ożenił i prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z żoną A. K. (3), z początkiem listopada urodziło się kolejne dziecko powoda, miesięcznie zarabia około 2800 zł 2900 zł netto miesięcznie. Małoletni A. K. (1) zaś mieszka obecnie w Polsce, co obniżyło koszty jego utrzymania, w stosunku do okresu, w którym mieszkał w Wielkiej Brytanii. Matka małoletniego pozwanego prowadzi działalność gospodarczą-kwiaciarnię w K. oraz wynajmuje nieruchomości w Wielkiej Brytanii za około 1000 funtów.

Małoletni A. K. (1), reprezentowany przez matkę A. K. (2), wniósł o oddalenie powództwa, przecząc twierdzeniom pozwu i podnosząc, że dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami także wówczas, gdy nie mieszkają z nimi razem. W odpowiedzi na pozew, wskazano, także, że ojciec dziecka, za zgoda matki płacił alimenty jedynie w kwocie 800 zł miesięcznie, a nie w kwocie po 1200 zł miesięcznie, po za tym nie uczestniczy w żaden sposób w wychowaniu

dziecka, a codzienną pieczę sprawuje matka dziecka A. K. (2). Z pewnością zaś potrzeby dziecka nie zmniejszyły się w związku z jego dorastaniem.

Po za sporem było, że wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 25 września 2014r. w sprawie XI C 178/14 R. K. zobowiązany został do alimentowania małoletniego syna A. K. (1) kwotami po 1200 zł miesięcznie. W dniu 11 czerwca 2016r. powód zawarł kolejny związek małżeński z A. K. (3), ze związku tego w dniu (...) urodził się syn S. K.. Matka dziecka nie pracuje korzystając z urlopu macierzyńskiego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. K., z zawodu jest mechanikiem, obecnie pracuje, jako handlowiec, miesięcznie zarabia 3000 zł netto, otrzymuje także premie uznaniową ok. 300 zł miesięcznie; z tytułu spłaty z majątku wspólnego otrzymał od A. K. (2) 10.000 funtów. Powód do pracy dojeżdża około 26 km z T. do G., koszt dojazdu do około 220 zł. Miesięczny koszt utrzymania małoletniego syna S. K. to kwota około 500 zł. Miesięczne koszty utrzymania rodziny R. K. to: 1000 zł wyżywienie, 100-200 zł ubranie, środki czystości 100 zł, czynsz i media 600 zł, opłata za usługi telefoniczne w orange 133 zł. Żona powoda nie pracuje, małżonkom pomagają finansowo rodzice przekazując około 1000 zł miesięcznie. Powód w kwietniu 2017r. rozpoczął kształcenie na kierunku podologia i pielęgnacja, kurs trwa do czerwca 2018r. a miesięczne czesne wynosi 195 zł. W październiku 2017r. R. K. zaciągnął kredyt na kwotę 25.000,00 zł, którą spłaca w ratach po 618 zł do 2021r.

Dowód:

Umowa o pracę K-9,

Umowa o kształcenie K-11,

Rachunek SM (...) K-145,

Potwierdzenie przelewu K-146,

Faktura za telefon K-147/148

Umowa pożyczki K-153,

Zeznania R. K. K-171.

Małoletni pozwany A. K. (1), jest dzieckiem zdrowym, mieszka razem z matka A. K. (2), która sprawuje nad nim bieżącą pieczę. Miesięczny koszt utrzymania małoletniego to: 600 zł wyżywienie, 200 zł ubranie, dojazdy do szkoły i na zajęcia dodatkowe 100 zł, przybory szkolne ok. 200 zł rocznie, opłaty klasowe tj. składki i komitet rodzicielski 40 zł rocznie. Małoletni korzysta też z mediów, w domu, w którym mieszka z matką, koszt opłat za media przypadające na małoletniego to kwota ok. 300 zł miesięcznie, w tym woda, gaz i energia.

Matka dziecka A. K. (2) prowadzi kwaciarnię w K., z czego osiąga dochód miesięczny około 2000 zł-2500 zł miesięcznie, ponadto wynajmuje mieszkanie w L., z czego również uzyskuje dochód 2000 zł miesięcznie.

Dowód:

zeznania A. B. K-168,

zeznania A. K. (2) K-170.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka A. B., która odpowiadała na pytania jednoznacznie i rzeczowo, wskazywane przez nią wydatki na utrzymanie małoletniego wnuka A. K. (1), odpowiadały doświadczeniu życiowemu i przeciętnym kosztom utrzymania dziecka, jej relacja była zgodna z zeznaniami matki dziecka A. K. (2).

Wiarygodne dla Sadu były zeznania powoda R. K. oraz matki pozwanego dziecka, A. K. (2), obydwójce odpowiadali na zadawane pytania jednoznacznie i rzeczowo, nie ukrywali żadnych okoliczności, także tych niekorzystnych dla siebie, a ich postawa w trakcie zeznań przekonała Sąd o wiarygodność ich relacji.

Sąd uznał za niewiarygodne dowody z paragonów, które były niepodpisane, a z ich treści nie można było zweryfikować czyje wydatki potwierdzają. To samo dotyczy faktur i rachunków, w których jako nabywców nie wymieniono stron postępowania. Wiarygodność pozostałych dokumentów nie była kwestionowana przez strony.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Podkreślić przy tym należy, że w doktrynie prawa i orzecznictwie sądów zgodnie przyjmuje się, że zmiana stosunków powinna mieć charakter istotny, tzn. powinna w sposób znaczący kształtować sytuację majątkową stron stosunku prawnego. Jak zaś zauważył Sąd Najwyższy w wyroku z 26.3.1969 r., III CRN 54/69, przy ocenie, czy zachodzą przesłanki do zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego w myśl art. 138 kro, należy brać pod uwagę wszelkie okoliczności mogące świadczyć o zmianie stosunków, a zwłaszcza możliwości zarobkowych i majątkowych stron.

Odnosząc powyższe do okoliczności niniejszej sprawy, wskazać należy, że kwota alimentów należnych małoletniemu A. K. (1) została ustalona przez Sąd Okręgowy w Krakowie w wyroku z września 2014r., a więc ponad 3 lata przed wniesieniem pozwu będącego przedmiotem niniejszego postępowania. Po za wszelką wątpliwością od tego czasu wzrosły koszty utrzymania, związane chociażby z wzrostem cen oraz dorastaniem dzieci. Zmieniła się jednak także sytuacja życiowa zobowiązanego do alimentowania tj. R. K., któremu w (...) urodziło się drugie dziecko, pozwany też ma na utrzymaniu żonę. W tej sytuacji konieczna jest ponowna ocena przesłanek, od których zależy wysokość alimentów.

Wyjaśnić, więc należy, że zakres świadczenia alimentacyjnego został określony w art. 135 § 1 kro i zgodnie z tym przepisem zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przesłanka usprawiedliwionych potrzeb pozwala dostosować rozstrzygnięcie o alimentach do indywidualnych potrzeb uprawnionego na poziomie przeciętnej stopy życiowej populacji, w której żyje i funkcjonuje dziecko. W toku przewodu sądowego w niniejszej sprawie, ustalono odwołując się także do zasad doświadczenia życiowego, że A. K. (2) wydaje na zaspokojenie bieżących potrzeb małoletniego syna kwotę, co najmniej 1250 zł miesięcznie. Wskazana kwota zaspokaja takie podstawowe potrzeby dziecka wycenione wyżej, jak wyżywienie, ubranie, przybory szkolne, opłaty za media, z których korzysta mieszkając wspólnie z matką, a bez których obecnie trudno wyobrazić sobie normalne funkcjonowanie.

Druga z przesłanek kształtujących zakres świadczenia alimentacyjnego zgodnie z treścią art. 135 § 1 kro tj. zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, oznacza status materialny, realny do osiągnięcia przy dołożeniu przez zobowiązanego należytej staranności z wykorzystaniem posiadanej wiedzy i umiejętności oraz zasobów majątkowych. Z cytowanego przepisu *expilite* wynika, że o wysokości obowiązku alimentacyjnego, decydują możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanego, a nie tylko deklarowana sytuacja materialna. Ustalając, więc wartość alimentów Sąd uwzględnia możliwe do uzyskania dochody przez zobowiązanego, należycie dbającego o swoje interesy. Jak zaś przedstawiono wyżej powód R. K. osiąga miesięczny dochód w wysokości 3300 zł, po odjęciu wydatków na nowo narodzonego syna S. w kwocie 500 zł (zeznania powoda 00:49:18) do dyspozycji R. K. miesięcznie pozostaje kwota ok. 2800 zł. Do kwoty tej należy doliczyć także kwotę 10.000 funtów, jakie powód otrzymał od A. K. (2) z tytułu spłaty z majątku wspólnego (00:56:23) oraz 1000 zł pomocy finansowej miesięcznie, jaką otrzymuje od rodziców żony (00:52:23). Sytuacja materialna powoda, umożliwi mu więc alimentowanie małoletniego A. K. (1) kwotami, co najmniej po 800 zł miesięcznie, bez zagrożenia dla obowiązku przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą obecnie tworzy z A. K. (3). Wyjaśnić przy tym należy, że kredyt, który powód zaciągnął w kwocie 25.000,00 zł nie może być traktowany, jako okoliczność zmniejszająca jego możliwości zarobkowe i majątkowe. Kredyt ten miał, bowiem charakter konsumpcyjny, a więc wpływa na poprawę komfortu życia powoda, dlatego nie może równocześnie

uszczuplać świadczeń alimentacyjnych należnych małoletniemu dziecku. Byłoby to sprzeczne z zasadą równej stopy życiowej rodziców i dzieci. To samo dotyczy wydatków związanych z doksztalaniem powoda w kierunku podologii i pielęgnacji stóp, koszt tego kursu nie może stanowić konkurencji dla uzasadnianych bieżących potrzeb małoletniego, który nie może utrzymać się samodzielnie. Powód podjęciem decyzji o doksztalaniu powinien, więc rozważyć, czy wydatki z tym związane nie spowodują zagrożenia dla właściwego wykonywania zobowiązania alimentacyjnego względem małoletniego syna.

Przypomnieć też, trzeba, że zgodnie z art. 135 § 2 kro wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim przypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. W niniejszej zaś sprawie, po za sporem było, że piecze nad małoletnim pozwanym sprawuje wyłącznie matka A. K. (2), która dba o codzienne utrzymanie syna. W konsekwencji R. K., jest zobowiązany do pokrywania większej części kosztów utrzymania dziecka.

Mając, więc na uwadze powyższe ustalenia, w zakresie aktualnych usprawiedliwionych potrzeb mał. A. K. (1) oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości jego ojca R. K. Sąd zmienił wysokość świadczenia alimentacyjnego ustalonego w wyroku z 25 września 2014r. XI 178/14 i w miejsce alimentów w kwotach po 1200 zł, zasądził alimenty w kwocie po 800 zł miesięcznie, oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

Sąd znosząc wzajemnie koszty procesu stosował art. 100 kc, gdyż żądania stron zostały uwzględnione jedynie częściowo.